

[Ministeren for Grønland.]

Omkring juletid, da jeg var i Godthaab, indløb der meddelelse om, at et af Handelsens chartrede skibe var meldt savnet. Man havde ikke haft radiokontakt med det i de sidste tre døgn, og et andet skib havde passeret den formodede position uden at se det savnede skib. Man satte sig i forbindelse med Grønlandskommandoet i Grønnedal og anmodede om assistance fra flyvevåbnet; kort tid efter kunne Grønlandskommandoet meddele, at en catalinaflyvebåd havde fundet det savnede skib, og at det var i god behold. I dette tilfælde var der altså et luftfartøj klar til at yde bistand, men i mange tilfælde er flyvevåbnet ikke i stand til at yde hjælp i sådanne situationer. Man råder her i landet over ialt 5 catalinaflyvebåde, og de må alle snart betegnes som udslidte. Af disse 5 maskiner er kun een stationeret i Grønnedal og i reglen kun i nogle sommermåneder. Som stabschefen ved Grønlandskommandoet udtrykte sig: een maskine er ingen maskine. Jeg har selv under min vinterrejse fået indtryk af en sådan flyvemaskines tilstand. Da vi startede fra Søndre Strømfjord for at flyve til Godthaab, måtte vi vende om på grund af maskinskade.

Når man tager de store afstande og de vanskelige transportforhold i betragtning, er det nødvendigt, at der gøres en indsats for at forbedre flyvetjenesten. Jeg drøftede spørgsmålet med chefen og stabschefen ved Grønlandskommandoet under mit ophold i Grønnedal, og jeg mødte megen forståelse for nødvendigheden af at løse dette problem. Man fremhævede overfor mig betydningen af, at flyvevåbnet kunne bistå ved isrekognoscering og eftersøgninger, og man pegede på den værdi, det har for flyvevåbnet, at man i Grønland kunne træne danske flyvere til tjeneste under arktiske forhold.

Efter at have drøftet denne sag med forsvarsministeren, som er meget interesseret i at tilvejebringe en løsning, havde jeg mandag den 20. februar en forhandling med chefen for flyvevåbnet, general Tage Andersen, overfor hvem jeg redegjorde for sagen, således som jeg nu i meget korte træk har gjort det her. Det er mit indtryk, at generalen fuldtud forstod vore ønsker, og at han var klar over, hvilken betydning en udvidet flyvetjeneste i Grønland vil kunne få både til løsning af civile opgaver og til

træning i den særlige flyvetjeneste, der her er tale om. Generalen var indstillet på allerede i sommer at rejse til Grønland for at sætte sig ind i de problemer, der er forbundet med at beflyve landet.

Jeg vil dog gøre det ærede medlem hr. A. Lyng opmærksom på, at vi desværre næppe kan vente resultater omgående. Som jeg sagde før, mangler vi det fornødne materiel. De catalinamaskiner, flyvevåbnet har, må som sagt snart betegnes som udslidte, og der fremstilles ikke flere maskiner af denne type, af hvilken grund der også mangler reservedele. Det har, såvidt mig bekendt, endnu ikke været muligt at finde frem til andre typer, der kan opfylde de specielle krav, der må stilles til den her omhandlede flyvning under arktiske forhold, og som må gennemføres med mindre maskiner, der kan lande både på vand og på is, og som har den nødvendige aktionsradius. De amerikanske vandflyvemaskiner, som jeg selv har fløjet med i Grønland, må betegnes som ikke helt fyldestgørende til vore formål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Brodthagen* til finansministeren:

„Mener finansministeren, at der foreligger nogen mulighed for, at staten kan hjælpe de skadelidte ved oversvømmelserne på Falster?“

Brodthagen: De sidste dages tøbrud har jo bevirket store oversvømmelser i hele landet, men ingen steder har det forårsaget katastrofer som dem, der er indtruffet i den lille landsby Karleby-Smalby på Falster, hvor adskillige huse blev hårdt medtaget; da ingen forsikring dækker for sådan skade, betyder det næsten ruin for ejerne og beboerne af disse huse.

Det er ikke min mening, at det offentlige skal træde til, hver gang en kælder løber over med vand på grund af oversvømmelse, men her foreligger et ekstraordinært tilfælde. Det er baggrunden for mit spørgsmål til den højtærede finansminister: Foreligger der mulighed for, at staten kan hjælpe i den vanskelige situation, disse mennesker er kommet i?

Finansministeren (Kampmann): I anledning af det ærede medlem hr. Brodthagens